

Список літератури

1. Концепція проекту Загальнодержавної цільової економічної програми розвитку промисловості України на період до 2017 року: Схвалено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 9 липня 2008 р. №947-р. — Б.м., 2008. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/947-2008-p>
2. *Evans M.D.* International Capital Flows, Returns and World Financial Integration / M. D. Evans, V. Hnatkovska // [Electronic resource]. Mode of access: <http://www.georgetown.edu/faculty/globalv1.pdf>
3. Patterns of restructuring in research, development and innovation activities in central and eastern European countries: an analysis based on S&T indicators. [Electronic resource] // April, 2012. — Mode of access: <http://www.sciencedirect.com/science/pii/S012>
4. *Marom G.* Globalization finance. 16th SGF conference. [Electronic resource]. Mode of access: <http://www.allconferences.com/c/16th-annual-conference-financial-market-research-2013-april-12.html>
5. The Global Competitiveness Report 2012-2013. [Electronic resource]. — Mode of access: http://www3.weforum.org/docs/WEF_GlobalCompetitivenessReport_//2012-13.pdf

УДК336.711:330.5

О. В. Субочев,

к.е.н., доцент кафедри міжнародних фінансів,
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»,

І. Б. Стенічева,

старший викладач економіки підприємства,
ОКВНЗ «Інститут підприємництва «Стратегія»

РОЛЬ БАНКІВ В ІННОВАЦІЙНОМУ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

В умовах постіндустріальних перетворень основою динамічного розвитку будь-якої економічної системи виступає інноваційний розвиток. Ступінь розвиненості національної інноваційної сфери формує основу стійкого економічного зростання, є необхідною умовою повноправної участі країни у світовому конкурентному середовищі. Разом з розвитком ринкової економіки пошук ефективних форм фінансування інноваційної діяльності набирає особливої значущості.

Рішення проблем інвестиційного забезпечення інноваційної сфери національної економіки передбачає використання різних типів фінансових інститутів і механізмів. До їх складу належать державні банки, комерційні банки, венчурні фонди, інвестиційні фонди, інститути розвитку і т. ін. У доповіді Світового банку «Making Development Sustainable» [1] зазначено: «Економічна історія знає багато прикладів, які повністю підтверджують ідею, що фінансовий розвиток здійснює фундаментальний вклад в економічне зростання». Світова практика свідчить, що потужним центром активізації інвестицій в інновації може і повинен стати банківський сектор.

У процесі інвестиційно-фінансового забезпечення інноваційного розвитку України альтернативою державної фінансової підтримки інноваційних проектів повинні стати кредити комерційних банків. Банки є головною ланкою грошово-кредитної системи держави і реальними посередниками на інвестиційному ринку, оскільки вони мають можливість залучати необхідні фінансові ресурси та вкладати капітал у найпривабливіші проекти. Комерційні банки є потенційним джерелом коротко- і довгострокових кредитів. Дуже важливим є підвищення зацікавленості комерційних банків у кредитуванні інновацій. Кредити банків належать до джерел позичкових коштів і виступають вагомим фінансовим важелем стимулювання та забезпечення інноваційної діяльності. Серед існуючих джерел фінансування, кредити банків є тим каналом набуття інноваційного капіталу, який має прозору структуру та досить розроблений і зрозумілий учасникам інвестиційного процесу механізм. Поки що, на жаль, в Україні комерційні банки відіграють незначну роль у прискоренні інноваційного розвитку. Тоді, як в багатьох країнах з високорозвиненою ринковою економікою 30—40 % капіталовкладень в інноваційний розвиток здійснюється за рахунок кредитів комерційних банків. Кредитно-фінансові організації України можуть стати лідируючими агентами з фінансування інновацій при наявності відповідних ресурсів. На відміну від пенсійних фондів і страхових компаній, які мають право інвестувати лише певну частину власних коштів, у комерційних банків не існує таких обмежень, що надає їм якнайбільше можливостей щодо підтримки інновацій. Необхідно розробити механізми заохочення кредитно-фінансових організацій за підтримку інновацій або розподіл ризиків інноваційних проектів кредитно-фінансовими інститутами з державою. Зацікавити банки вкладати в довгострокові та ризикові проекти іноді пропонують, наприклад,

« шляхом зниження оподаткування прибутків інноваційних банків з введення квот на інноваційні кредити на основі їх безпроцентного погашення » [2]. Проте, безпроцентними такі кредити можуть бути лише для отримувачів, для банку ж, з метою його мотивації, до таких операцій повинна бути передбачена певна державна гарантія.

Для стабілізації української банківської системи і підвищення її ролі у розвитку інноваційної економіки виникає необхідність прийняття таких заходів: надання національним банком України кредитів комерційним банкам за умови їх цільового використання виключно для розвитку підприємств, що застосовують інновації. При цьому в подальшому необхідно здійснювати більш жорсткий контроль за цільовим використанням коштів, що надані для підтримки інноваційного розвитку підприємств. Важливим є також надання державних гарантій по банківським кредитам для тих галузей економіки України, що віднесені до переліку пріоритетних; зменшення податків по кредитам, що орієнтовані на інноваційний розвиток; законодавче обмеження операцій комерційних банків на фондовому ринку з використанням лише власних цінних паперів. Реалізація цих заходів повинна здійснюватися не тільки за рахунок держави, але й на підставі ефективного державно-приватного партнерства.

Одним з головних напрямів національної інвестиційно-інноваційної політики є здійснення органами влади всіх рівнів комплексу дій, спрямованих на створення сприятливого для розвитку інноваційного підприємництва середовища та його фінансову законодавчу підтримку. Адже, як свідчить зарубіжний досвід, побудова інноваційного суспільства можлива лише за умов активної і державної і приватної підтримки, створення довгострокових мотивацій науково-технічної творчості, стимулювання розвитку фундаментальної та корпоративної науки [3]. Застосування грошово-кредитних важелів із метою прискорення інноваційного розвитку має бути спрямованим на мобілізацію й концентрацію наявних інвестиційних ресурсів, підвищення ефективності їхнього розподілу й використання для структурної перебудови економіки, залучення також зовнішнього кредитування та іноземних інвестицій. Українським необхідним є формування довгострокової інвестиційної стратегії забезпечення інноваційних процесів і національної системи фінансування інновацій у відповідності із структурними та інституційними особливостями української економіки, з використанням позитивного зарубіжного досвіду.

Список літератури

1. Making Development Sustainable: The World Bank Group and the Environment. 1994. — Washington, D. C. : World Bank, 1994. — 270 p.
2. Соловьев В. П. Инновационная деятельность как системный процесс в конкурентной экономике (Синергетические эффекты инноваций). — К.: Феникс, 2004. — 560 с.
3. Інноваційний розвиток економіки: модель, система управління, державна політика : [Монографія] / за ред. д-ра екон. наук, проф. Л. І. Федулової. — К. : Основа, 2005. — 552 с.

УДК 336.748.7

А. М. Суторміна,

асистент кафедри менеджменту банківської діяльності,
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

ВПЛИВ ВАЛЮТНОГО РЕГУЛЮВАННЯ НА ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК КРАЇНИ

Передумовою економічного зростання є макроекономічна стабілізація, яка в Україні нарешті досягнута. Разом з тим, для достатності економічного зростання в державі необхідно вирішити ще багато проблем, які пов'язані зі структурною перебудовою економіки.

Однією з найважливіших проблем української економіки є створення сприятливих умов для притоку прямих іноземних інвестицій. На сучасному етапі становлення вітчизняної економіки від ефективності і масштабів залучення іноземних інвестицій залежать стан національного виробництва, рівень технологічного розвитку, структурна перебудова народного господарства. Реалізації валютної політики в країні та система її інструментів є одним із чинників впливу на інвестиційні процеси в країні.

У сфері впливу валютної політики використовують як важелі підтримання макроекономічної та фінансової стабільності, так і стимулювання економічного зростання. В Україні валютні важелі спрямовані на забезпечення монетарної стабільності за допомо-